AUGUSTINUS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26827
Copyright: Admont, Benediktinerstift

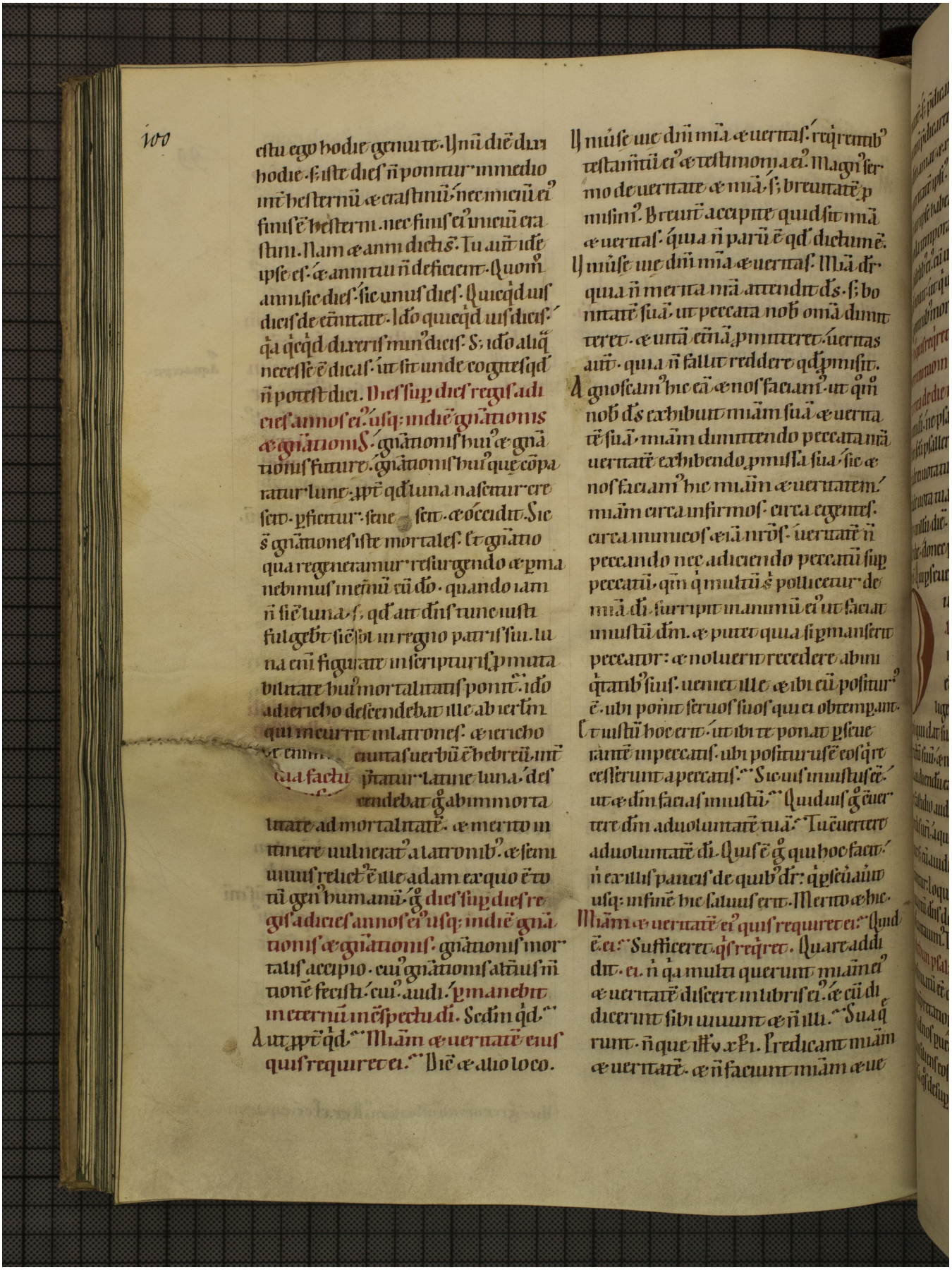

100

estu ego hodie genui te. Ynũ diẽ dixi
hodie. s; iste dies ñ ponitur in medio
int̃ hesternũ & crastinũ. nec initiũ ei
finis ẽ hesterni. nec finis ei initiũ cra
stini. Nam & anni dicti s̃. Tu aũt idẽ
ipse es. & anni tui ñ deficient. Quomõ
anni sic dies. sic unus dies. Quicq̃d uis
dicis de cõtinent. Idõ quicq̃d uis dicis.
q̃a q̃cq̃d duceris miñ dicis. S; idõ aliq̃
necesse ẽ dicas. ut sit unde cognosq̃d
ñ potest dici. Dies sup dies regis adi
ciet annos ei. usq; in diẽ generationis
& generationis. generationis hui & gene
rationis future. generationis hui quę cõpa
ratur lune. ppt̃ qd luna nascitur cre
scit. pficitur. senescit. & occidit. Sic
s̃ generationes iste mortales. Et generatio
qua regeneramur resurgendo & pma
nebimus in eternũ cũ dõ. quando iam
ñ fiẽt luna. s; qd̃ aut dñs tunc iusti
fulgebit sicut sol in regno patris sui. lu
na enim figuratur in scripturis p muta
bilitate hui mortalitatis ponit. idõ
ad iericho descendebat ille ab ierusalem
qui incidit in latrones. & iericho
[illegible] interpretatur luna. des
[illegible] cendebat q̃ ab immortalitate ad mortalitatem. & merito in
tinere uulneratus a latronib̃. & semi
uiuus relictus ẽ ille adam ex quo ẽ to
tũ genus humanũ. q̃ dies sup dies re
gis adiciet annos ei usq; in diẽ generationis & generationis. generationis mor
talis accipio. cui generationis atq̃ue ni
tionẽ fecisti. cui audi. p manebit
in eternũ in ẽspectu dei. Sed in q̃d.
Ut ppt̃ qd. Miam & ueritatem eius
quis requiret ei. Dicẽ & alio loco.
Ymitũse uie dñi mia & ueritas. rq̃rentib̃
testimoniũ ei & testimonia ei. Magni ser
mo de ueritate & mia. s; breuitatẽ p
misimus. Breuiter accipite quid sit mia
& ueritas. q̃ia ñ parũ ẽ qd̃ dictum ẽ.
Ymitũse uie dñi mia & ueritas. Mia dr
quia ñ merita mea attendit ds. s; bo
nitatem suam. ut peccata nos̃ omia dimit
teret. & unia cũ ia p mittere. ueritas
aut̃. quia ñ fallit reddere qd̃ p misit.
Agnoscamus hic ea & nos faciamus. ut qm̃
nos̃ ds exhibuit miam suam & ueritatem
suam. miam dimittendo peccata mia
ueritatem exhibendo p missa sua. sic &
nos faciamus hic miam & ueritatem.
miam erga infirmos. erga egentes.
erga inimicos. & ia inos. ueritatem ñ
peccando nec adiciendo peccatis sup
peccatis. qm̃ q̃ multis s̃ polliceatur de
mia di. surripit animũ ei ut faciat
iniustũ dñm. & putet quia si p manserit
peccator: & noluerit recedere ab ini
q̃tatib̃ suis. uenit ille & ibi eũ ponit̃
ẽ. ubi ponit seruos suos qui ei obtemp. ant.
Et iustũ hoc erit. ut ibi te ponat p seue
ratem in peccatis. ubi positus ẽ eos q̃re
cesserunt a peccatis. Sic uis iniustus ẽ.
ut & dñm faciat iniustũ. Quid uis q̃ ueni
ret dñm ad uoluntatem tuam. Tu ueniens
ad uoluntatem di. Quis ẽ q̃ quid hoc facit.
ñ ex illis paucis de quib̃ dr: q̃ p scũ aut̃
usq; in finem hic saluus erit. Merito & hic.
Miam & ueritatem ei quis requiret ei. Quid
ẽ ei. Sufficeret q̃s rq̃rere. Quare addi
dit. ei. ñ q̃a multi quesierunt miam &
ueritatem discere in libris ei. & cũ di
dicerint sibi uiuunt & ñ illi. Sua q̃
runt. ñ que ihũ xpi. Predicant miam
& ueritatem. & ñ faciunt miam & ue